

BUREUS, JOHANNES
SELOW

**Runa redvx Dän danske k. Waldmars
prophetia, om rvnas hem-flycht, funnen i
Danmark, uti en norsk bok, skalda benemd,
vtaf den höglärde ... D. Olao Worm ... och af
honom där sammestädes latit af prente**

Tryckt i Stockholm aff Peter Van Selow.
1643

EOD – Miljoner böcker bara en knapptryckning bort. I mer än 10 europeiska länder!

Tack för att du väljer EOD!

Europeiska bibliotek har miljontals böcker från 1400-till 1900-talet i sina samlingar. Alla dessa böcker går nu att få som e-böcker – de är bara ett musklick bort. Sök i katalogen från något av biblioteken i eBooks on Demand- nätverket (EOD) och beställ boken som e-bok – tillgängligt från hela världen, 24 timmar per dag och 7 dagar i veckan. Boken digitaliseras och blir tillgänglig för dig som e-bok.

EOD bokens fördelar!

- Få samma utseende och känsla som med originalet!
- Använd ditt standardprogram för att läsa boken på skärmen, zooma och navigera genom boken.
- Skriv ut enstaka sidor eller hela boken.
- *Sök:* Använd fulltextsökning för enskilda fraser.
- *Klipp & klistra:* Kopiera bilder och delar av texten till andra applikationer (t.ex. ordbehandlingsprogram).

Villkor för användning

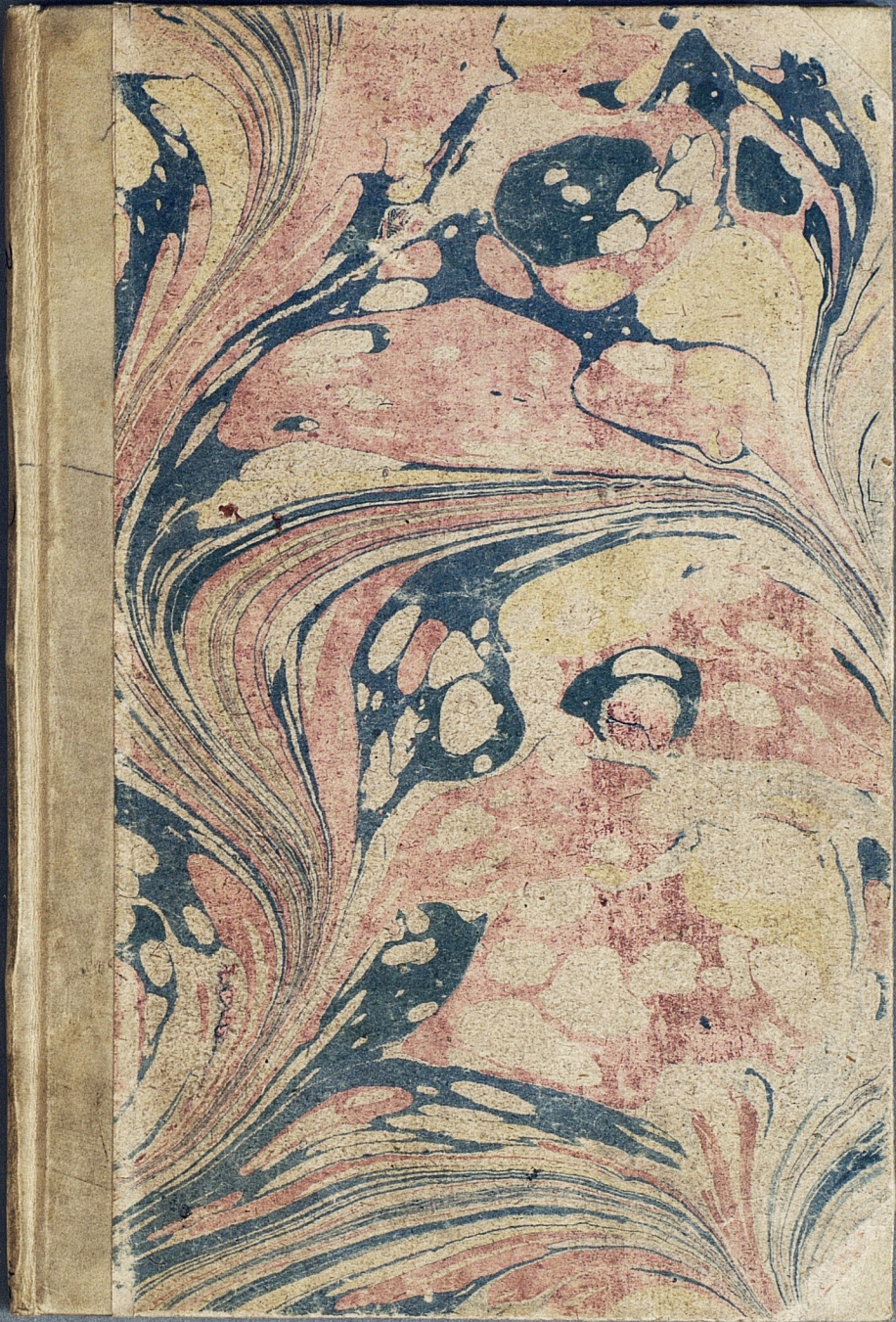
Genom att använda EOD-tjänsten accepterar du de villkor som ställs av biblioteket som äger den aktuella boken.

- Villkoren på svenska: <http://books2ebooks.eu/odm/html/nls/sv/agb.html>

Fler e-böcker

Redan nu erbjuder 30 bibliotek från 12 europeiska länder denna service. Mer information finns tillgängliga via <http://books2ebooks.eu> eller boken.

- <http://search.books2ebooks.eu/>

Förs 1700,
Uitt. Sv.
o

F 1700

1867

Efter att ha läst denna visa flera gånger-är
ringon annan (trången), förstod jag $\frac{1}{2}$ versen helt
plötsligt. Den 4de juli 1849.

Här var en Man som Ararvat ol (orde = änjä = plöja.)
Han såg sig om, han letade Bo:
Han vände sig först mot middags Sol, Slöder).
Så dit der Quällen och hvilan är gjord, V(ester).
Den tredje gång dit Haven han gyl, E(ster = öster).
Sist Nordhan Skog, här svedjade För. N(orr).

Märkes att genom tryckfehl stå bokstäfverina SVEN
en rad för högt. Talha ens. jag seto ^{är} de der
för ~~genom att~~ (af Phues hand) hänvisade till
sin rätta rad genom antingen fyra streck, ett för
hvar bokstaf, eller blott 2, för den första och sista.

Nanske unicum i sådant skick
De flesta lex. äro försämrade.

"Ante 44 annos" blad **A6** v. visar att denna
lilla perrava skrift är tryckt 1643; ty
Runakenslans Läroplan utgafs 1599.

Orden septuagenaria 1635 25 Mar. antyda
blott att Bure då fyllde 70 år.

RUNA
REDVX

Dån Danste K. Waldmars
PROPHETIA,

Om

R V N A S

HEM-FLYCHT,

Funnen i Danmark/uti en Norst
Bok/ SKALDA benemid / utaf den
Håglårde och wid stågde Herren/

D. O L A O W O R M. D
Medicinæ, uti Köpmanne hamns Acad.
Profes. Publ.

Och af honom dår sammestådes latit af
prentet utgå år 1636.

Under dåd Namnet LITERATVRA
DANICA

Tryckt i Stockholm aff Peter Van Selow.

Den Högwälborne Herren

H. MAGNO GABRIELI
LI DELAGARDIE

Grefwe til Leckö / Fruherre til Ekholm Herre til Kolska Rida Hapsal Dagdö och Runsa / Min gunstige fördrare och Högårade Gynnare:

Den mig förenemde Literaturam Dani-
cam allra först presenterade och gun-
steligen fördrade:

Äre desse Bysor /

Til Tacksägelse ödmjukeligen dedicerade
och för en wälmeent Nyårs gåfwa / tjenst
willigen til handa sändne.

Af

JOHAN E. A. BURE.

I.
PEGASVS SVETHICVS

E X V L.

Kan siungas såsom den Danske Wisan :
Här war en Konung i Danmarks Land.

I.

Här war en Man som Ararat ol/
Han såg sigh om han letade Sol : S.
Han wände sigh först mot Middags Sol / V.
Så dije där Quällen och hwilan är giol / E.
Det tridie sind dit Hanen han gol / N.
Sidst Nolan Skog här swidiade Sol.

2.

Swen ätte ett Srs / som kallades Srn / NI
Gif wida i Bet wäst söder om Förn /
Han ätte och Son / som bodde där /
Den Geta namm aff älder bär.
Han nytiade däd wädh Spora och Förn /
At Hasan är lam och Sidan är öm.

3+

Mån Getas Son dan Davus heet /
Gornandes där aff säija weet /
A ij Han

Han wällade sigh däd Orset til/
Howerar mäd thy alt som han wil :
Han öwade däd så länge och fast/
Til däs at senan i Nyggen brast.

4.

H Där går Kong Waldmars sprängde St/
Fär Andan igen blir genast en Hök/
Sul Twe Mans Böla och ringa ryge/
Kom Ofen och Höken strax upå flychte.
Hän längtade hem/ for wilsse om Land/
Til des han hittes i Mälare Strand.

II.

PEGASVS IN SVE-
THIAM REDVX.

Kan siungas såsom den psalmen
En Riker Man weldiger han etc.

I.

S Wen Kunas wän fan Höken igen/
Så farnan och illa wätan/
Han togh hånöm op mot hwar smans hopp/
Han wille aj qwar liggia lätan/
Drmbitin war han at Dwinna och Man
De måtte medh ömka grätan.

Drin

2.

Derri gaddens Tu de hwäsa ännur
Ett heter Conterentur,
Der andra är däd penitus här:
De räntan ConSternetur:
Men Falkens bot / der twärt emot/
Ar Wårdens Confortetur.

3+

Swen satten fram i fremre Stam/
Han Wynden utöfwer Sunde/
Han haden i gård blef sielwer hans wård/
Han sytten häfte han kunde/
Til des han blef mäd allone ges/
Dch pröwader ömsalunda.

4+

Til Lagmanen förs ded önskade Srs/
Som snält kunne flyga och ränna:
När Byrger seer/hwad Wården han teer/
Serar männe han Diuree känna:
Här är den Srr/ iag längst til förn/
Min ättefar Swän männe sinna.

5.

Jag sägr för san för hvar och en Mann/
Som gläds åt tarfligo böte/
At dänne här står för ögonen wår/
Ar hvarken Dansk äda Göte: Däg

Dåg måga de wål/ sam weta mäd skäl/
Wån Hrn både nöta och sköta.

6.

Mån Geta och Davus både två/
De kunna så litet sköna/
Hvad Diur de både åflades å/
Fast ädlare än de mena/
Hvad dem war sönt och mångom lönt/
Ded kunne nu Wården röna.

7.

Så war nu rask min Hrn så karsk/
Far ut i Landom flera/
Från Buren din/ gör al din win/
At du kanc dig förmera/
War nyttosam / hos alle Man/
Den högste Gud til Åra.

III.

R V N A R E D V X.

Kan siungas såsom den Danske Wisan:
I Fordom tid war Sånhed mechtig och håld.

I.

SOm want år: flanke nu någor så:
Alle detta år nyliga spummit!

I Wår

¶ Vårdens Sättra och Ekols vrå/
Vtur hans Hiärna runnit :
Nåi icke så All/ du wetta skalt/
Dåd är icke Strå här bygges upå/
Om sane skal hafva runnit.

24

Kansake man D. Wormens Bog/
Om Waldmar Danske Konngen/
Som sägs i Rinom ware klog/
Han spår huru går med Fångent:
Där spörs och så om Middare två/
Som göran men/ ty långtarn heem/
Och griper åt flychten i twängen.

34

Där liknar han Runsta A B C,
Vti en skurad Saga/
Wid sprängdan Sk/ der hwar må see/
Af Swe mans börda raga.
Den Danske Kongens Zwestava Sk/
Gjör Skaldaren til en Zrestava Hök/
Den fallar Wormen en Hage.

Jumentum
nifum
mentum

54

Kong Waldmar gör som Salomon förr
Där han Wisbetena röjer:
Så gör och än Alrunas wän
Fry Folklands Berga Möier:

De ha'va här beem/ och finnas i Steen/
Fäst flere leds än annorstäds/
Somt röjer och dån som plöjer.

^{5.}
A Wår Kliddare R/ som sitter så twår/
Han wråkr sin wråfare Geta/
Som wråkten bort på främmande Dret/
Och gaf honom namnet Zeta:
A y Så tor han och än/ dig Dave min wånt/
A ö För dessa här Zu/ (Y stungit i V,
S steglat i Söstur) at leta.

^{6.}
Eå hören i här/ hvars Skrift ded är/
Som Runor kallas af alla.
Ded Geta äj när/ napst Davus häd får/
Churu han wallar i Skalda:
De Swenskas Klätt/ fritt ätt från ätt/
Den trådar så lätt/ på detta här sätt:
Allst Runa wälde behålla.

^{7.}
Den Sanningen wår/ är Gudi fast klär/
Och den sina Fädgar är ar:
Ded giören och Y/ som Sagun ha frij/
Wi dristom fiadrana bära.

Ja drifter så/ I högst kunnen nå/
At I ike stå/ som halmr och strå/
För Vriels brännande Skära.

Däffe äro de

Ronnungslige Orden

som D. OLAVS WORM i sin **Bot**
LITERATVRA DANICA, XI. cap
pag. 75. hafver framkomma latit.

SPRENGDER SK FLYDDI
TVE MANS BÖLA.

Hvilket med helt ABC så skrives där

TRRPI PIRRRPPI RPI INIBIT

Sprengt Mans Hög flydi tuui böll.

Ruptum viri mentum averfatus idcirco
pilam.

Men Ronnungens mening

är dänne:

Ruptum jumentum fugit duorum ses-
forum onus.

Dätta Skie Namnet

singo Runorne uti skrämmande Land:

U v

Mån

Mån Inrifes hemma beta de
10 PÄPPIBIF BIRK YHLL.

Fry Folk Landens Bärge Möjer
TRIVM FVLK-LANDIARVM
OREADES idest PETREÆ MVSE.

R V N E R
Seu
D A N I C A
L I T E R A T V R A
Antiqviffima
Vulgo G O T H I C A dicta
luci reddita operâ
O L A I W O R M I I D.
M E D I C I N E I N A C A D E -
m i a H a f n i e n f i P r o f e f s P.
H A F N I Æ
A N N O M . D C . X X X V I .

Sed verte Folium.

COLUMBA SVETHICA

septuagenaria

A. C. I 63 S. 25. Mar

Hoc ego VERMICVLVS feci

(Ante annos 44. Editâ Tabulâ, dictâ,

R V N A - R E N S I D N E S

L A R E - S P A N

id est.

RVNICÆ SCIENTIÆ RV D I M E N T V M
unde Runor seu veræ veterum Gothorû
literæ sciri & aptè scribi queant)

Fers VERMIS honores

Hoc Titulo Statuam Toto TIBI figi-
mus orbe :

(T I B I

Antiquitatum Septentrionalium cele-
berrimo Vindici.)

HORMIVS HIC ILLE EST FVGIENTIS DESTINA

R V N Æ

TRISTIBVS ET TENEBRIS TOTAM

QVI VINDICAT

A R C T O N.

Ψ COLVMBE VORAS Δ

V R H A N E

KIÆRSLVN.

Är en Vnderwisning om den Skildnaden som
är emillan de äldsta Runorna å Runa-
stenom/och Nysa Runor

SÄr sungen en Fågeli i Mälare Strand
han hafver så sällsamma quida/
Hwad hånäm är hån i Naboåland/
hwar edär nu tåkies ålyda.

Mån Örnän är Klätter i Svidia ut.

E En Fidels FRANV då war iag lil/
akt medan iag lägi Dival/
H Men sedan iag quektes och Andan fil/
som BRHM lärde iag gala. Men.

Jag

Jag kurrade då på Berghane sat/
iag wille al Nordlanden hedra :
Swän tygade mig med tarfligan lät/
iag tarfde äj främmande siädra. **Men**

Han sände mig strax til Sältere hafn/
Från Knä Nyda Môte med ära/
Där werwade iag mig R A W Na nafn/
iag kunde ded wäl umbära. **Män**

När iag då käm från Tjundaland/
wäl tygadr säm iag menar :
Jag hade äm halsän et Wänskaps band/
Med tu par ädela Stenar. **Men**

Hwart paret af däm är Krono gilt/
män hwardera Land och Rikie/
I Kunstawa Newan fins dääd skile/
man tarwar äm namnen ej twika. **Men**

Swän stälte Solän i främsta stad/
där näst en stufnan/hin Siätte/
Den stingende Tiuren fölier i rad/
dän Tiöduge slinkar än ätte. **Men**

S
G
D
N

At hwar skulle se hwars Fugl iag war/
och hwarest iag hade mit wiste :
Men

Mån strax som Fångtaren wart död war/
S. mit födsloställe iag miste. M.

Når han fik skoda mit sköna Band/
och så mit tarfliga Näste
Hans hugr han rann/hans hjerter död brann/
han låfvade siädrana frästa. M.

Swån är åj så slig/ at han kan seed
huru Lodbrogs dötterne smycke/
Hin same til Nafn i Bihane sted
wor Nafn har Stepnade lycke. M.

Han bättrade Bandet alt som i sen:
S. först måne han Solen utdriva/
GN De andre två de miste sit sken/
D sin Dusbror låter han bliwa. M.

Mina äldsta Siädrar plåfkar han af
måd nyja han mig stäfferar
Han mente sig dår måd slija sig laaf
hos Landsens Lofdung och Herrar. M.

Mit Bure het förr en Lære Spån/
Oblerva manne död böria/
Når iag då skildes hadan ifrån/
en bättre iag åj manne spöria. M.

Jag

Jag trefs då bätter i Bänden Tu/
där kunne iag tryggliga fura :
In iag gör nu i fyra sin Siu/
i Wormica Literatura.

Nu är iag kämenhle hem til mig/
at wärva mig Orna fiädrar :
Iag wänter iag bliver de främmande quite/
säm mig så licä män hedra. M.

De främmande Fiädrar synes här grant/
de trängias i hulle tillika :
Min ruggåta Kråp/han står uti pant/
säl wore dan nu finge wika. M.

P I.

Få främste fiädr i Reddane mijn/
fins näppliga stungen å Halläm :
Däglitwål (åtan i Stafälzen dijn)
mins (afsa siäLF taRFän) i falläm. M.

P
Vconf.

Mins åFST (i sKaFFa tarFTig nåFSt)
där stings F ingalunda :
Obserwa håller samma Kefft/
MånFångiarenen männe där blunda. M.

F

Swåns Lärespån utwiser och däd/
at F har wisfan lika/ J Gref.

J Grekiskan och Hebraiskan mäd
säm förr äj plägade swika.

M.

Nu twingås F ue/ och trängias in Twe/

PH Biorf Hagl i samma ställe/

1P Tidsstädren och Thors görs lika sned/
man heter äj ältest snällr.

M.

D 2°

D Däd hörniga Br/ däd skämmes iag wed/
däd är slät intå min höva :

1D Dän halva bägan nöjes iag mäd
Här må man äg Numaren pröva.

M.

D Däd gör mig och harm/ V ryfftes ur huld/
P och stungit F stiftes i stället/
J oträngd mål/ för nysfite skuld/
å Stenämån hölts återhället.

M.

vconf. SylFester Formius och DaFid.

på Tyff maner däd klingar :

Dnål är dän slite tagr wid/
och wil sä Numor stinga.

M.

P 3.

Däd Swänsta Thors/ däd fallas här Duf/
(Bärgerul är Wargatydnung.)

Is ländr kallat sidsta Thurs
och sätiat i ytersta Refning. M. Dän

Dån Þhurwi sãm i Jállinge grofs/ FH
 hon heter än Eyri Þod Dana
 Ja Þana Murr fins dår och til profs/ FT
 Slif Þors som Þiders wana. FT

Nåst ReGhLaN fara de sachtare fram D
 [wãRDhaLD gör hãlGhD uti LaNDen]
 Vocales gifva Þors Láspe namn/
 når de hafa nåst höger handen. M.

I 4.

Dån stãdren som mig Þden gaf/ S
 har Þångiaren sã wanãrat :
 At han har forna Þdens staf/ IO
 mãd stungnan Þs stamfãrat. pag. 137. IE

Orsakãn han åg dår til bår/ Diph-
 at S skal tu liud bãra : thongus
 Þãd aldriq war/ åg annad åj år
 ån enfalt liud Þãd stãra. M.

Sãm høres emillan Þ åg E/
 åg år Þåg intãd dera :
 Sã giör åg A/ åg sã giör A/
 Þãr kãmna åj samman flera. M.
 B Þãd

A Dåd steglade S giör Nunaren sned/
uti dåd ordet Söstur.

Dår han för flyd mån sätia född/
mig intå så hafvad löster.

M.

R 5.

Bålg - runda R dåd styggias iag wed/
säm är de Romarås höfding:

R Trihörningen lida/kan wara min sed/
H mån Niddaren är min gåding.

M.

P 6.

P Kyns städrens bragd mäd rundan arm/
fins almant upå Stenom/

P Mån Fångiären sträckern raka fram/
P hwar stynget åj är i menäm.

M.

F 7.

H. Hagal har hafte en gammal rätt/
når han åj Stafålsen börjar/

Då säms han både mäd Ghajin åg Chåt:
Mäd Hagl mig Fångiären häriar/

M.

Dår han gifr hånäm et trälenamn/

B P 1 Tre stungna Puncter at tiåna :

J ALEPH åg IODH, åg Swårdåna KaGHn
Sogåd säm finnas i POKÅP allena.

M.

Hwi

I 8.

Hwi karsade N fins näppliga här?

äm någär wille så fråga:

Dåd wäller at Aran/säm makän är/
ät stadd uti biluga läge.

I

M.

I 9

Min Nijände frädr säm kallad är Is/
dän stinges ofta i midie/

I E

Då läses han E/dåd är äg hans wijs:
Ä män sig sällan inbidia.

M. Ä

Dän samma här Is/äg stungna Br Y/
de sumlas här hwar äm annan/

I D

Äf Y görs Y/säm Bi görs By:
Slitit är ifte Runa wanen.

M.

I 10.

Min skönaste frädr bland Är äg Är/
af Böriaren heta män Ära:

I

I

Dän pläcker han bärt/iag hälst hade quar/
iag undrar han kannän umbära.

M.

Här prøwas han bäst i Runäm är fäst/
äg dän säm famlar i willän:

Säm ens Nats gäst/han finner alt läst/
mångt gömes i Skäp äg ä Hilläm.

M.

Bij

J Ärä

I J Arènes stad där tranges en in/
I Dån wi kalle feyngäful Ider:
Han nödgar en säcia hand under kin.
Jestötare namnat han lidr.

M.

Latinerne hafa et enast E
säm skils uti låterne tvänni:

I E Dån ene han fins i me te se,
I ä Dån andra vesse perennes.

M.

Mån iag/säm där i rikare år/
skal därföre umgiälla äg tiggia.
Skrif lett för lätt/läs leer för låar
för nesa wårnåsan osnygger.

M.

I II.

I Mårt än nyt fund: wår Solår rund/
så måste äg städren vara:
En hängiande flump äm några pund/
hwad wil man här til swara?

M.

I Dån klumpån slap af Snöret snart/
dåd finnes än nu tillstådes:
I Stenäm mångäm uppenbart/
mån klumpån ingaledes.

M.

Dån

Dån samme sãm sprængde Waldmars Srs/ 3
han hittas an i mijn sida:

Hwad Orsena görs am mig däd spörs/
slike måste wi ofnoga lida. M.

Swäns Sun morr gifva et ewigt S, 11
äg CT Latinsk dä de hwäsa:

Mån äliest bida de in til däs/
at Kyn Fors hjälpa en läsa. M. P. C. P. t.

I sår radar Drmläf späs en glunt:
Sãm Kyn ur hwardera pistar

Dån skrymtaren S: SiC aiCta nunC,
Consumit RuniCa prisCa, M.

11 12.

Min Fälfä Fider fins stungen sãm Is/
å treerne Runä häller:

Mån hwarest på et kårsa wijs?
sãm Nimaren föreställår. M.

B 13.

Bland hundradäm Stenam fins ike en/
där Byrgal har stynget i bälgen. B

Ey Waldmar stingaren war för sen/
han kãm när ute war Hälgån. M. 1220

B iij

Ut

Ut frädrana para war aldrig sed/
 PII sam fins i ordana thinna :
 MHI Mån Fångiaren skyr alzinte där wed/
 Dåg wil han Häfdena winna. M.

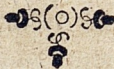
Ut nyia Frädrana synas häd grant/
 hwart Antiquissima lända/
 Sam Wormius främst äpsättr å Brand/
 sin Literaturam at bända. M.

Nu ländar iag sidst/til Wården min wån/
 sam mig u landåna sände/
 Han flir mig wist mina frädrar iziån/
 åg giör på flagan en ända.
 Mån Örnån är wåtter i Svidia nu.

Kan sungas sam dån Danske wisan
 Alle smaa fule i skoffuen åre de giffuer
 på Zögen klage etc.

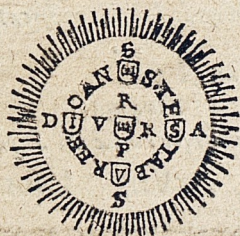
Med dåd Ördståvet :
 Men Örnen bygger i selden ud.

R V N A
I G I T V R
S V E T H I C A
L I T E R A T V R A

O R I G I N E :

Non
G O T H I C A v e l G E T I C A
N E C
D A N I C A v e l D A C I C A
v e l
D A V I C A

APPELLATIO
AQVILONIÆ COLVMBÆ
Ad Tribunal
VERITATIS

Dan. 12;4.

I.

Pr. GETA IOHANNES MAGNVS:

A: O uror fugitiuus Thiatuſ Cyathuſ.

Con. Corypbeſ ſuggero ſyntagma vanitati S.

II.

P. DAVVS OLAVVS VVOR M:

A. E Neilo Rana docui V. (E. neui luo Rann eda
CoRoI V. GRUIGRY.) iutori uoui O.

C. Deſtruo vaniloquii O: Rivali RRuna auitum.

III.

P. SVEO IOHANNES BVREVS:

A. O. R. Votum liro N. (ORN Aquila.)

C. Zoili nervoſ enervabo Vortumnus:

IV.

P. V Tyranni docui:

Scriblita:

A. E Erudio V Veſuvium.

A. Tauri E Bniefar.

C. Veridici V Minois I,

Significatur Patria lar.

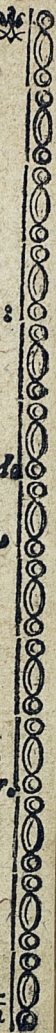
VI.

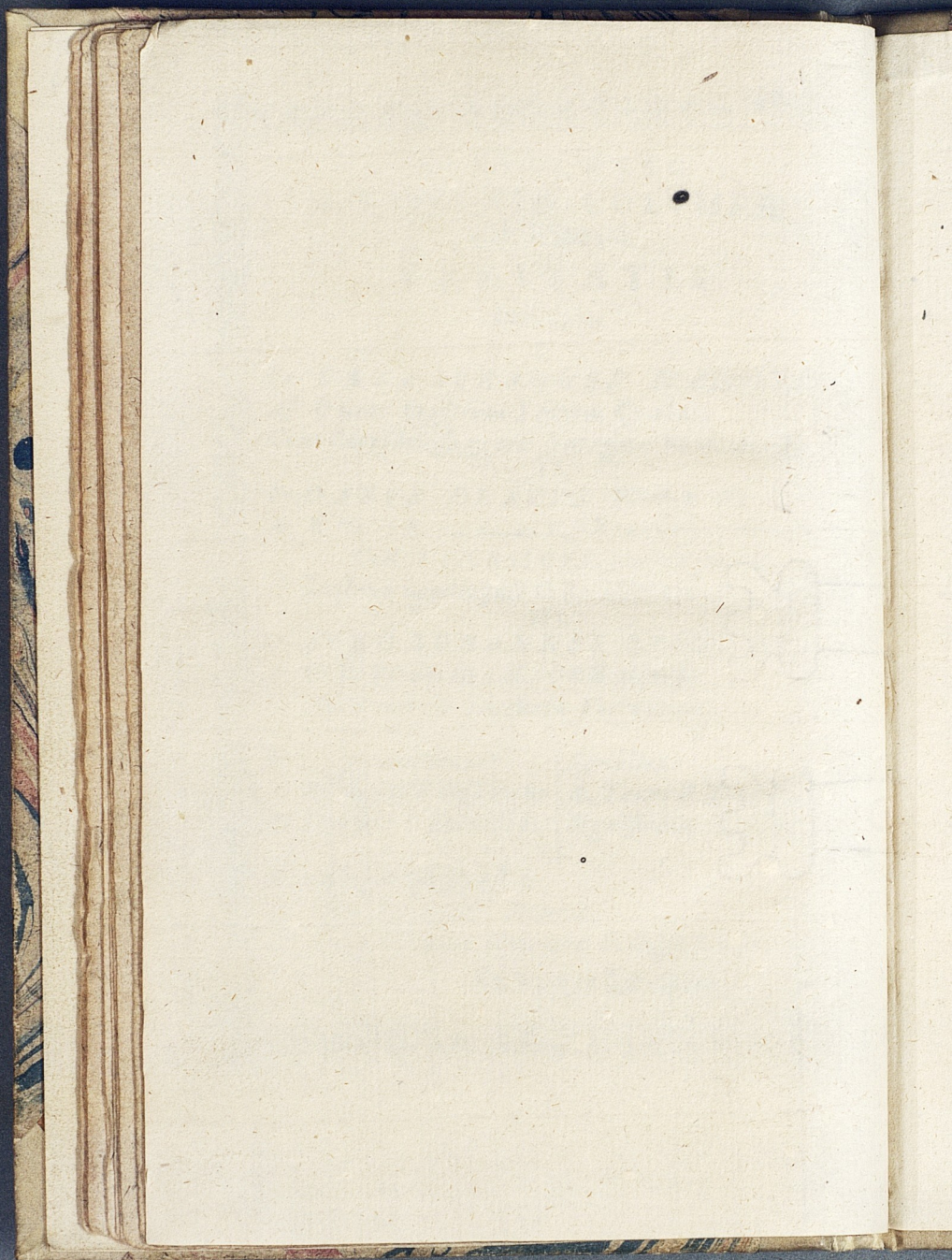
P. Admonuiſſe ſat eſt:

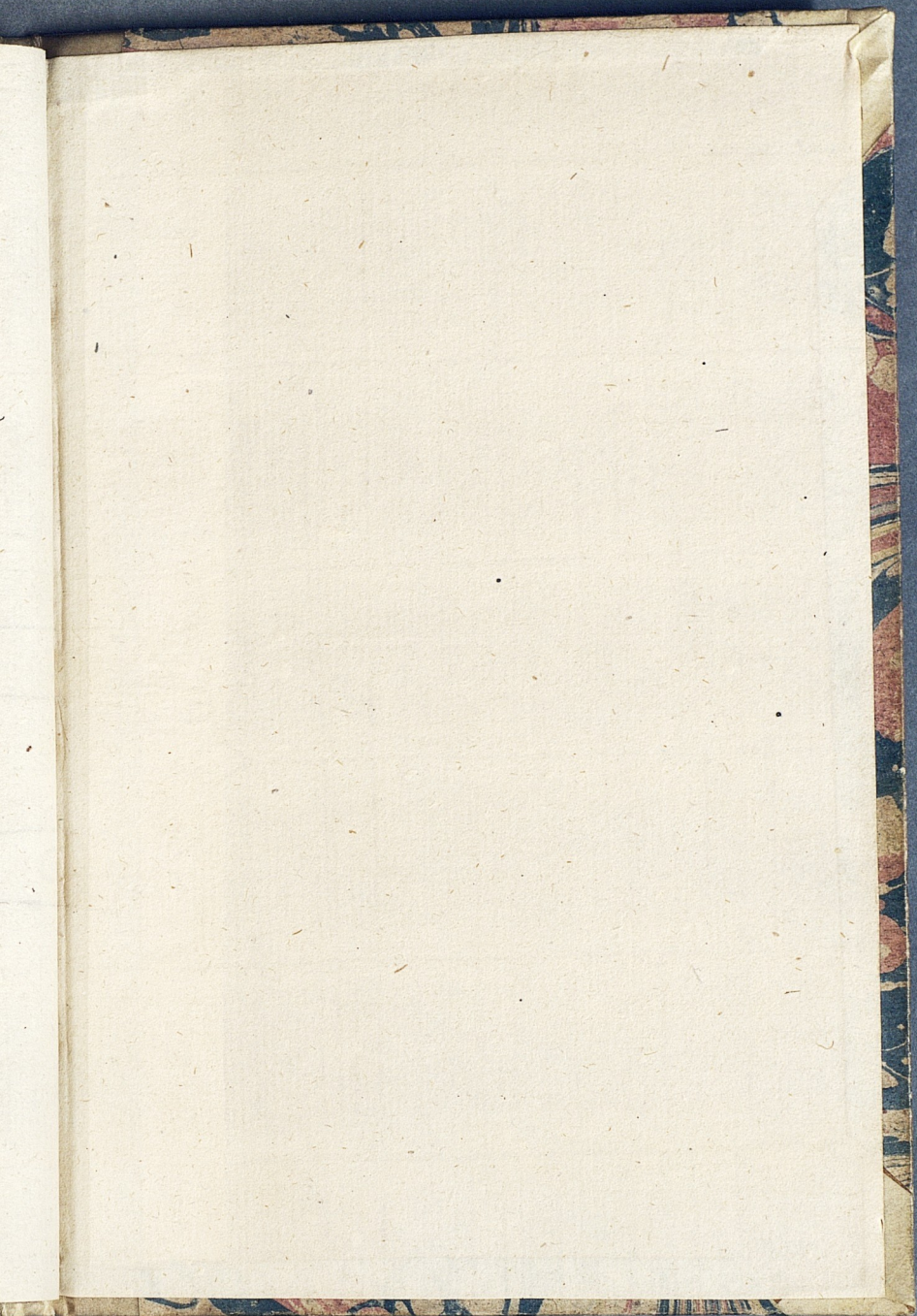
A. Filii Peanuſ; Strama.

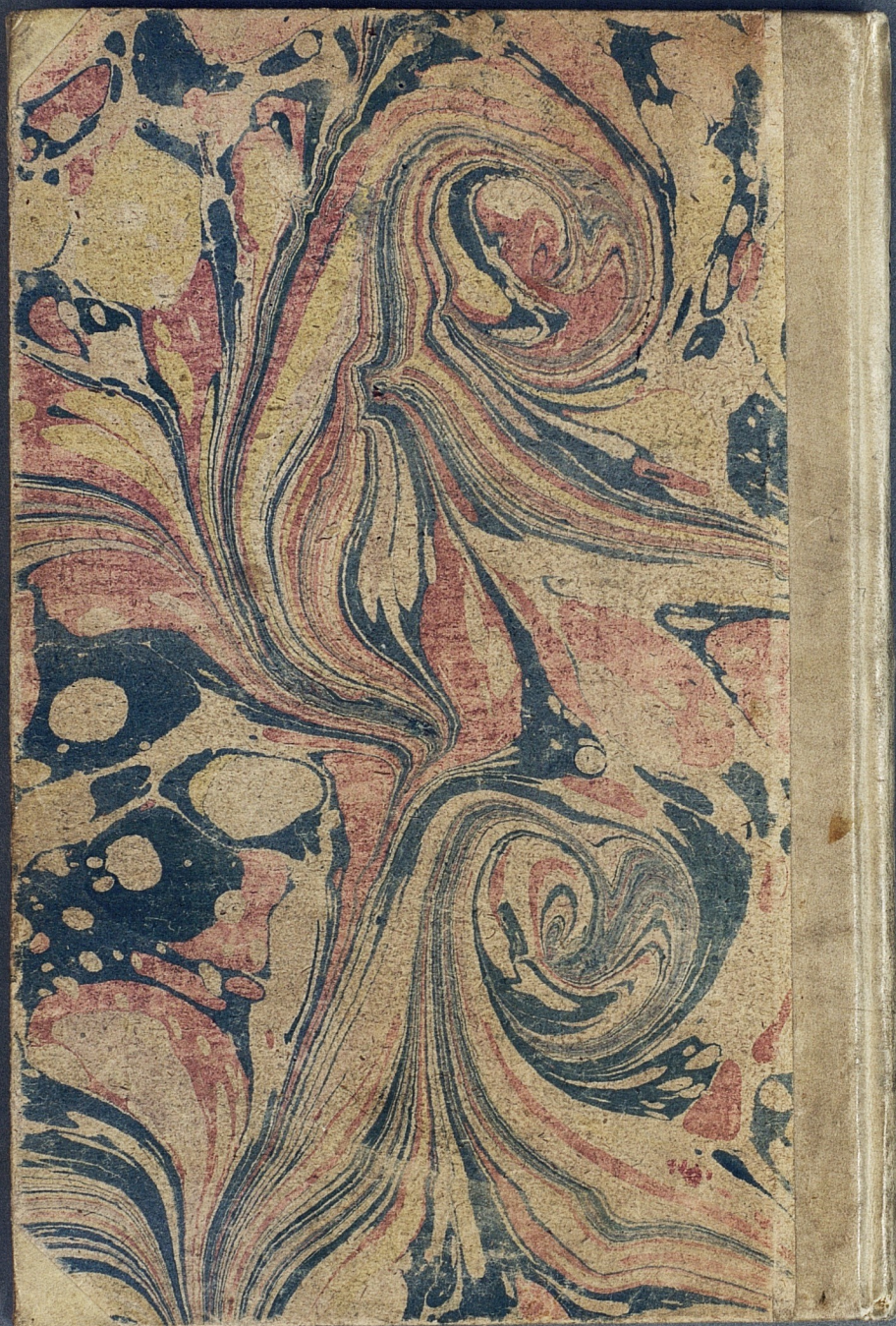
C. Antipa Statua Nebemie S, Sopbiſtarum To

Ex Vngve Leonem.

www.books2ebooks.eu